

נדזה מזאכ לכל מי
שיטול לסייע
ביבסוי
הובאות ההדפסה.
לינגנזהות
לפ"ג ב' כירוי'ב,
נא לבנות לבייל
mdh036194741
@gmail.com
או בטלי
0527129867

דברי השירה

ויזבר משה באזני כל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס וזכרום לא

מתורת מוריינו רבי יהוזה אריה הלו זינר שליט"א

רב ביהכין זכריו שרי ואזרע מרכז כ"ב

נערך ע"י א.ח.ב. • ניתן לקבל הגילון במיל mdh036194741@gmail.com

חג הסוכות - פרשת זאת הברכה - שמחת תורה

להறחיק את האתרוג מהלולב, שם כתוב 'אבל ה' ר' מנחם מרכן' כתוב צריך לסמן האתרוג עם שאר המינים שלא להפרידה מן הבניין, וסוד זה נגלה אליו בחולם בליל יום טוב הראשון של חג הסוכות בתאכסן אצל חסיד אחד אשכנזי שמו הרב ר' יצחק, ראייתי בחולם שהיה כותב השם ביר"ד ה"א והוא מרחק מהה"א אחרונה מן השלישי הראשונות, ואמרתי לו מה זה עשיית והшиб כך נהוגים במקומינו ואני מחייבי בו וככתבתי אותו שלם ואשתומם על המראה ואני מבין, לאחר בעית נתילת לולב ראייתי שלא היה מענען רק הלולב ומינוי בלבד אתרוג והבנתי פתרון חלומי וחזר בו.

ambilior哉ן סודות גדולים שדר' המינים מרמז לשם הו"ה ברוך הוא. וידועים דברי המדרש (ויקרא ל' - יב') שה' מינים רום לעם ישראל, שאתרוג יש בו טעם וריח וזה כנגד הצדיקים שיש בהם תורה ומעשים טובים, והדס ריח ולא טעם וזה כנגד מי שיש בו מעשים טובים ולא תורה, ולולב שהוא כפות תמרים טעם ולא ריח וזה כנגד מי שיש בו תורה ולא מעשים טובים, וערבות אין בהן טעם ולא ריח וזה כנגד מי שאין בו לא תורה ולא מעשים טובים, שאומר הקב"ה שהיה כולם אגדודה אחת ויבואו אלו יכפרו על אלו.

וגם בשיסבה בסוכה מצינו רמזים וסודות גדולים, כמו שהביא הבהיר היטב (סימן תרל"ט) כתוב מהר"ו בתשובה, המקימים מצות סוכה כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית, סוכה דומה לב' [שיש לו ג' דפנות], והעולם דומה לב', והתורה מתחילה בב' [בראשית], וכיון דסוכה מרמז לתורה משורה שיעור בהה כ' דהינו ק"ד טפחים כנגד שלושה פעמים מ"ס يوم שננתנה בו התורה, ושני חיו של משה רבנו ע"ה, ורhubba שבעה [טפחים] כנגד שבעה רקייעם.

סדר ההגימ בזזה אחר זה

יש דיוק נפלא בדברי חז"ל על סדר המועדים בחודש תשרי, שעיל ראש השנה כתוב 'בראש השנה כל בא העולם עבורין לפני בני מרדון' דהינו שעבורים לפני, ועל יום כיפור הרי כתוב בפסקוק 'פני ה' תטהרו' דהינו שעומדים לפני ה' שטמיהר אוטוננו, וחג הסוכות אנחנו כבר יושבים בצלילא דמהניותא שזה כביכול הבית של הקב"ה, ובשמחה תורה מגיעים לדרגה שאנחנו ורקדים לפני הקב"ה עם התורה.

VIDOUIM דברי הגאר"א שביאר מה שכותב בתהילים (ע"ו - ג') "והי בשלם סכו ומונתו בציון", שלל המצאות מקיימים עם חלק מהאבירים, לדוגמא מצות תפילין מקיימים עם הראש והיד, אבל יש ורק שתי מצות שמקיימים עם כל הגוף, מצות ישיבה בסוכה ומזכות יישוב ארץ ישואל, שבמציאות אלו כל הגוף נמצא נמצאה בתוך מעשה המזכה, זה מרומו בפסקוק, יהיה בשלם' - איזה מצוה מקיימים בשלימות עם כל הגוף? סוכה ומונתו בציון' דהינו סוכה ויישוב ארץ ישראאל.

הסיבה שהובטים בערבות בהושענא רבא

העולם נהוג לומר ב' טעמי מודיע חוביים בהושענא רבא עם הערבות דוקא ולא עם שאר הד' מינים.

הטעם הרionario, כיון שהערבות זה כנגד מי שאין בו לא טעם ולא ריח, דהינו העמי הארץ, וב חג הסוכות חבירנו אותם לאגדה אחד עם הצדיקים והתלמידי היכמים, והיה מקום לחשוב שבאמת זה המקומ שליהם, והעמי הארץ כמו הצדיקים, ולכך חוביים בערבות, ללמד

המשמעותה בעבודת ה' זה הוא השורש לקיום המציאות יש לשאול, מדוע לאחר ימי הדין הגדולים מגיע חג הסוכות שזהו זמן שמחתינו, ויתור מתאים היה אם לאחר שחזרנו בתשובה וקיבלו על עצמנו איך להתקדם ולהשתנות שיהיה חג מתן תורה, או אפילו חג הפסק שבחזון אנחנו משעבדים את עצמנו להיות עבדים להקב"ה, אבל מודיע>DOKA חג סוכות שזהו זמן שמחה נקבע מיד אחרי ימי הדין.

ושמעתי מראש ישיבת פוניבז' מון הגרב"ד פוברסקי שליט"א שביאר באופן נפלא, שהרי בפרשת התוכחה (בפרשת כי טובא) לאחר שימוש רבינו מוכח את עם ישראל ואומר להם את כל הקלות, כתוב לכל זה יבוא - "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשכמה בטוב לבב", ולאחריה יש לתמורה הרי יש עבירות הרבה יותר מחסרון שמחה, כמו רציחה וניאור או עבודה זהה, ומודיע כל הקלות יבוא דוקא עבור חסרון בשמחה בעבודת ה'. וביארו חכמי המוסר דיל' משל מה הדבר דומה לאחד שבא לדודוש אצל הרופא על כאבים שיש לו בכל חלקי הגוף, ברגליים ובידיים ובעיניים וכו', שהhaftפקיד של הרופא למצוא את הסיבה והשורש לכל הכאבם, אם מפני אייזה דלקת או ווירוס שיש לחולה, וכטיפול את השורש שוב ממילא כלו יתרפא, וכן הוא עניין חסרון השמחה בעבודת ה',שמי שחרר לו השמחה ממילא Lat לאט את הוא יפרק מעליו על מצות לגדי רוח"ל, ולכן זהירה התורה שכל הקלות יבואו מפני חסרון השמחה, שזה השורש לכל החטאיהם והמעשים המוגנים, ומאידך מי שיש לו שמחה בעבודת ה', זה היה הגורם שיביא את האדם לקיים את כל המצוות ולהתקדם בעבודת ה' לדרגות גבוהות. ולפי זה מבואר היטב מודיע אchar' ימי הדין נקבע זמן שמחתנו, מושום רק על ידי שנתקוץ בעת בשמחה בעבודת ה', זה יtan לנו את הכח להחזיק בכל המדרגות הגבותות שהיינו, ולקיים ביתר שאת וביתר עוז את הקבלות שקיבלו על עצמנו, שהשמחה זה השורש והמנוע לכל העילה בעבודת ה'.

ושמעתי פעם לבאר על מה שאמורים בתפילה שבשבת 'שבענו מטובך' וכי הכוונה שנאה שבעים מהקוגול וצ'ילנט שאוכלים שבשבת..., אכן זה מובן על פי מעשה שאירע עם מון החפץ חיים זצוק"ל שהוא פעל להקים מטבח כשר באחד מחננה צבא' רוסי, ולאחר תקופה באו לומר לו שאין כל כך תועלת במטבח הכספי, maar להם החפץ חיים שהחילילם היהודים הולכים לאכול עם הגויים במטבח הטרף רוח"ל לאחר שישם מטבחם הכספי מטבח ההקשר, ולכן אמר להם החפץ חיים שנראה האוכל לא מספיק אוכל במטבח הכספי, ולכן אמר להם החפץ חיים בלילה הולכים למטבח הטרוף, וכשאמרו לו שיש מספיק אוכל, אמר להם החפץ חיים שנראה האוכל לא מספיק טעים וצריך לדאוג שהאוכל יהיה יותר משובח וטעים, משום שאם אוטם חילילם מהחפץים אוכל במקום אחר בהכרח שהם לא מספיק שבעים מהמטבח הכספי, שאם הם היו שבעים מספיק הם לא היו מחייבים במקומות אחרים, ולפ"ז אפשר לבאר שאנו חילילם מבקשים מהקב"ה שבענו מטובך', הכוונה שנאה שבעים מעבודת ה', שזה היה הסיפוק ושמחה שלנו, ושוב לא יהיה לנו עניין בדברים אחרים, שאם יהיה לנו גישמאק ושמחה בעבודת ה' לא נמשך אלא לעבודת ה'.

رمוזים גדולים במצוות ד' מינים וסוכה

יש רמזים גדולים מאוד בארכעת המינים, והבית יוסף (ס"י תרנ"א) לעניין מה צריך להסמן בשעה שמנענעים את כל ד' המינים ביחד ולא

והנה הטעם שזכה שבט גד שמשה רבנו היה קבור בחלקם, מובא בשם הaga"צ' רבי דאובן קרלינשטיין זצ"ל בספרו ייח' ראובן בשם החיד"א, משומש שבט גד ידע מתחילה שימוש רבנו יקבר מעבר לירדן, ולכן הם רצו שם תהיה נחלהתם, וא"כ זה הסיבה שהם קיבלו את הזכות שימוש רבנו היה דוקא בחלקם.

וכتب החיד"א שלכנם זכו לברכה "ברוך מורהיך ג"ד שאעפ' שלכאורה מקום הקבר כמעט מוחלט, אבל כיוון שהזה היתה הרצונם שלהם, לנו אדרבה הם זכו לברכה של 'ברוך ברוחיב גד'.

מוסיף החיד"א שגד היה בכור לשלפה, וא"כ הוא היה צריך להיות ראש לדגלים, אך שבט יהודיה קיבל במקומו להיות ראש לדגלים, ושבט גד שתק ולא רב על זה, ולכן מקום קבורת משה רבנו היה בחלקם, וזה מרומז בפסקוק במה שכותוב "כי שם חלקת מחוקק ספון", היינו בעבר מה שספר בפיו ששתק ולא מיחה.

ושמעתי בשם הרב מקאץ זצ"ל שאעפ' שכותוב בפרשנות מוטות שם רצוא את עבר הירדן מכיוון מרעה שהיה שם, מכל מקום הסיבה האמיתית הוא מכיוון שם רצוא את המקום שייקבר משה רבנו, אך כיוון שהזה היה בחמי משא אמרו הם טעם אחר מפני המקומות מרעה, ולכן בתרגום יונתן שם ("ב' - ג') מצינו שם רצוא את מקום קבורת משה רבנו יעוייש, [וכ"כ בספר טעם אדררא שם].

.....

כל ה指挥ות בעולם נמצאת בתורה הקדושה

במידרש בשיר השירים (א' - ט') מובא את מה שכותוב במלכים א' (פרק ג') על שלמה המלך "בגבעון נראה ה' אל שלמה בחולם הלילה ויאמר אלקים שאל מה אתה לך?", וכותוב שלשלמה המלך לא ביקש לא עוזר ולא כבוד אלא חכמה – "ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך הכבד הזה", ועוד כתוב "כבוד ה' כי שאל שלמה את הדבר הזה", ולכן נתן לו הקב"ה גם חכמה וגם עוזר ובבוד.

ומובא במידרש בשיר השירים, מיד ויקץ שלמה והנה חלום, א"ר יצחק חלום היה עומד על כנו חמור נוחך והוא יודע מה נוחך, צפור מצוצי והוא היה יודע מה מצוצי, מיד ויבא ירושלים ויעמוד לפני ארון ברית ה' ויעל עולות וייעש שלמים וייעש משתה לכל עבדיו, א"ר אלעזר מכאן שעשוין סעודת תורה של תורה.

אך צריך ביאור, שהרי שיחות חיות ועופות לכאורה אין זה נחשב לדברי תורה, אלא דברי חכמה בעמא, ואיך נלמד מכאן שעשוין סעודת תורה לgomra של תורה.

ושמעתי לבאר בזה, שבאמת אין הכוונה שהקב"ה לימד את שלמה המלך כפשותו שיחות חיות ועופות, אלא הקב"ה לימד את שלמה המלך את כל התורה הקדושה, אלא שכל ה指挥ות שבעולם הכל נמצא בתורה הקדושה, וגם שיחות חיות ועופות אפשר ללמוד מהתורה [ובמידרש במק"א מבוא שלשלמה המלך ידע על כל מין ומין של זוערים היכן לשיטול אותו ובאי זה צורה, וכל זה הגע רק מהتورה הקדושה], וכמובואר בח"ל הסתכל באורייתא וברא עלמא', וא"כ הסעודה שעשויה שלמה המלך היה על לימוד התורה, ומה זומדים לכל סיום שעשוים בלימוד תורה.

ומסופר על הגר"א זצ"ל שבעת טסיים את שר השירים הוא אמר שעיל

ידי הלימוד בשיר השירים הוא הבני את חכמת המזיקה.

ועל מרכז החזון איש זצ"ל מסופר שפעם ציר לרופאים איך לנתח חולה מסוימים, והרי החזו"א לא למד רפואי, אלא הכל בא מתורה הקדושה. יהיו רצון שנזכה לנצל הימים האלה כראוי, ונדבר בתורה הקדושה ולשם זה, ונזכה לעלות לרוגל עוד השנה ברוחמים גדולים, Amen.

שצריך להכיר את המקום האמתי שלהם, ולא להתחבר אליהם כל השנה. והטעם השני, כיוון שהערבות היו שבועיים ליד האתරוג הולב וההדים, והם לא למדו מהם, מגע להם חבטות..., ומשום שמי שנמצא בקרבת הצדיקים ותלמידי החכמים יש עליו תביעה מדוועה הוא לא למד לרכת על פי דרכם.

.....

ה指挥ות העצומיים שיש לאדם

בתפילת גשם אמורים על יעקב אבינו ייח' לב וגל אבן מפי באր מים.' ויש להבין, מדוע העניין של הורדת האבן מפי הבהיר קשור ל'יחד לב,' הרז' זה קשור ב指挥ות הגוף.

ושמעתי בשם הגאון רב חיים שמואלביץ זצ"ל ראש ישיבת מיר, שבאמת לע יעקב אבינו לא היה אמרו להיות כה על פי הטבע להוריד את האבן מהבהיר, שהרז' הוא היה חלש לאחר לימוד של הרבה שנים בבית המדרש של שם ו עבר, אמן הפיט נזא בא למד שבאמת זה לא היה נס, אלא מכיוון ש'יחד לב', דהיינו שהוא מסר את כל ה指挥ות לדבר אחד, לגול את האבן, אז על פי הטבע האדם מגלה כוחות חזקים ביוטר שיש בו, ומכך זה יעקב אבינו הוריד את האבן, והוא מוסר השכל לכל אחד ואחד, שידע שם הוא רוצה להגיע לדרגות גבירות ברוחניות והוא מייחד את כל ה指挥ות זה הוא בודאי יציליח.

וכ"ק האדמו"ר מקליזנבורג זצ"ל ספר שכחהה במחנות בשואה האיומה היו מקרים אוטם לשחוב אבנים ענקיות, וכבר הם היו כולם חולמים וחלים, אבל כיוון שהם ידעו שאין ברירה ואם לא יריגו אותם, הם גילוי עוד כוחות שיש בהם שלא ידעו עליהם.

.....

הטעם שמצוירים בתפילת גשם שימוש רבינו הכה את הסלע עוד אמורים בתפילת גשם 'על הסלע הר ויצאו מים', והכוונה למשה רבינו שהכח על הסלע ויצאו מים.

וש להקשוט, שהרי היה בה תביעה על משה רבינו והוא נגע על זה שלא נכנס לארץ ישראל, ואיך כאן כশ掾רים את זכותו של משה רבינו ומבקשים 'בעבורו אל תמנע מים', מזכירים את המקום בו היה תביעה על משה רבינו.

ופעם שמעתי לתארץ, שמובא ב' טעמי לבאר מה הטעם שימוש רבינו כן הכה את הסלע, או מפני שידע משה רבינו יוצא מים על ידי הדיבור יהיה קטרוג על בני ישראל, ומה סלע זה שאינו מדבר ואינו שומע ואני צריך לפרשנה מקיים דברו של מקום, קל וחומר שבני ישראל יישמו לקולו של מקום ע"י ר"ש' במדבר כ' - י"ב, או שהיה זה מרוב העונה של משה רבינו שלא יאמרו שאם הסלע הוציא מים רק משם שימוש רבינו דבר, וכן משה רבינו הכה. והנה לפ' הטעם הללו ע"פ שעדיין היה תביעה על משה רבינו, אך מכל מקום רואים זה את ה指挥ות הגדולה שהיתה למשה רבינו, ולכן מזכירים כאן עניין זה להזכיר את ציקותו של משה רבינו.

.....

מקום קבורת משה רבנו

"וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוק ספון" (זאת הברכה ל"ג - כ"א). כתוב ר"ש"י, ספון אותה חלה ספונה וטמונה מכל בירה, שנאמר (לקמן לד' ו') ולא ידע איש את קבורתו.

הרב ל"ג על הפסוק ולא ידע איש את קבורתו מבאר, שהטעם שלא נודע מקום קבורתו של משה רבינו יש חשש שיטעו הדורות הבאים ויעשו ממנו אלה ע"ש.

ולכאורה עדין צריך להבין, מדוע לא נודע מקום קבורה בשביל עם ישראל שיעלו את עצמותיו לארץ ישראל ויהיה קבור בארץ ישראל.

אכן מבואר במדרש רבה (בפרשנות ואתchanן סימן ט') שםשה רבנו נCKER בחוץ לארץ כדי שיהיה זכות לכל המתים בחו"ל לכשיוקמו בתחיית המתים ויעלו לארץ ישראל בגאותה הקדובה יעוייש.

לעילו נשמה אשת חבר לראש ישיבת פוניבז' מרכז הגדי"ג אדלשטיין זצ"ל
הרנית הנינה רחל אדלשטיין ע"ה בת רבי יהושע זליג דיסקין זצ"ל
נלב"ע ערבית טעויות תש"ב ת. ב. ב. ה.

לעילו נשמה אשת חבר למזרן שר תורה הג"ה קאנטשטיין זצ"ל
הרבית בת-שבע אסתר קאנטשטיין ע"ה בת מרכז ישיבת אלישיב זצ"ל
נלב"ע י"ז תשרי תשע"ב ת. ב. ב. ה.

לעילו נשמה ראש ישיבת פוניבז'
מן הנגן הגדול רבי ירחמיאל גרשון בן הרב צבי הוהה אדלשטיין זצ"ל
נלב"ע י"ט תשפ"ג ת. ב. ב. ה.

לעילו נשמה בעל החותם שני
מן הנגן הגדול רבי יוסף נסם בן רבי יהושע אדרילץ זצ"ל
נלב"ע י"ג תשורי תש"פ ת. ב. ב. ה.